

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Додиково чрасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресек за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.— годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21 АВГУСТА 1943

БРОЈ 91 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЖМУРКЕ У ХАЈД-ПАРКУ

ЧЕРЧИЛ: — ПРОКЛЕТЕ ЖМУРКЕ. РУЗВЕЛТУ БАР ВИДИМ ТРАГОВЕ, АЛИ ГДЕ СЕ ДО ВРАГА, КРИЈЕ СТАЉИН.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Из Лондона својим закупцима веле — емигранти мора одмах да се селе

Стари чика Винстон преко мора ишо Рузвелту је он на подворење пришо У Хајдпарку био разговор у двоје Од врүћине тешке ортаци се зноје Јер Сталин им врда, у рефену неће Он се неким тајним путевима креће А овој двојици трећи стално фали Док се Сталин труди да им свуд подава Да њихове везе и утицај слаби Он све емигранте чак у Москву ваби Па да их привуче све на своју страну Цабе обећава он и стан и храну И све друге згоде, плату и бакшише Само да их има он на списку више А Черчил већ знаде шта му Москва жели Па се зато и он код Рузвелта сели С новом фарбом ходе да снабдеју четку Да скривају тазе лажи или сплетку А ком прија ово мезе или славље Нек изеде слатко, нек му је нездравље.

Трифуновић Миша и братија цела Сад литију носе кроз британска села У грлу им стала повелика кнедла Јер су избачени напрасно из седла Нису хтели да се на наредбе збрзе А Енглези људе непослушне мрзе И док овде влада кукњава и стиска

Емигрантски лонац крчка Играју се само трчка Праве рђав виц Из Ужица чика Миша За час слетео са плиша Виннули му шиц!

Америка је добар самаријанин XX века

Избриса их Черчил са платнога списка, Па постави друге, послушније, млађе Који ће га слушат верније и слађе Као прву пробу послушности њине С лондонског асфалта он ће да их скине И да их пошаље на обале Нила Где ће играт трчка тевабија чила Ова смешна влада од пет шест персона И шапат ће слушат, кад је из Лондона.

Таман Англосакси измислише причу Да и „штук“ сада пред њима узмичу Кад одједном вешто ко из ведра неба Један тежак конвој погођен у ребра Торпедима снажним, чак са авиона За час потопљено сто хиљада тона На морима другим било других јада Ту недавно једна крстарица страда Било подморнице, било опет „штук“ За ортачују флоту невоље и бруке Поред тога они због свога терора Имају невоље од четири чвора Одбрана по тријес бомбардера смота А то је губитак од двеста пилота Са тиме не могу да играју жумурке Пилоти не ничу никде као пећурке А када одмазда нађе по плану Они овај терор за час ће да ману.

Черчил се по свету шета Све га нешто гребе, смета Па трчи у круг А прсти га много србе Сигуран ко клин од врбе Большевички друг.

ПРЕГЛЕЦ СТРАНЕ ШТАМПЕ

ПРИЗНАЊЕ ЗА УСЛУГУ

Познати енглески писац Х. Ч. Велс објављује у часопису „Ворлд ревјук“ један дужи чланак о издајничком генералу де Голу, у којем поред осталог паскања овом „савезнику“, пише: де Гол је прави извештачени лудак.

Изгледа да је црнац извршио већ своју мисију, кад му овако савезници тепају и кад га честе тако лепим називима.

ЈЕДНОГЛАСНА ВЕЋИНА

Аустралијска влада добила је после тридесеточасовне дебате поверење у Парламенту са једним гласом већине.

Влада може да буде задовољна, јер сада збиља има једногласну већину.

ТОРПЕДОВА ОСТРОВО

Према вестима „Њујоркер-ак“ амерички разарац „Черчил“ торпедовао је у Карипском мору —

остров „Ла со-лу“, јер је ко- мандант преви- део да је ово острво немачка подморница. La Soia је једно у- сањено, стено- вито острвце, ко је тек што вири из мора. И због тога ово острво ноћу изгледа као првијење подморница.

Због овог „хе-ројског“ подвига командант „Чер- чила“ одлико- ван је лентом Јак-Артура.

СТАРИ ТРИК — НОВА ТРАМПА

Москва, август. — Овде је стигао англо-амерички протест због тога што Сталинова војска и даље свира Интернационалу иако је ова фирма званично укинута.

На овај протест Сталин је вропу, а ако хоћете да се одговорио Лондону:

— Ми смо скинули фирму под условом да нам предате источну и југоисточну Е-

трапску, а ако хоћете да се одрекнемо и музике, онда тражимо целу Европу. Ако пристајете на ову трампу одмах на одговорите, да престанемо с музиком.

УТАКМИЦА ИЛИ РАТ

Амерички ратни извести- тель Дреј Мидлтон прича, да су амерички војници пот- пуно необавештени о узро- цима и циљу рата. Они сма- трају рат као неку врсту гигантске футбалске утак- мице.

Таман посла! Кад би зна- ли да се боре за банкаре из Вол-Стрита и ратне лиф- ранте, онда не би собом но- сили бедекере и упутства, где се може најбоље забав- лјати у Европи.

ИМАЈУ ОЧИ А НЕМАЈУ ГЛАВУ

Приликом поделе Северне А- фрике на енглеску и америчку интересну сферу пише „Манче-

стер Гвардијан“: „Америка је учинила велике услуге по ствари алираца у Северној Африци, али ако ми њихову садашњу политику не тумачимо погрешно, она нам причињава за будућност страшне проблеме и стеже нас око врата...“

Енглези виде добро америчке намере, али су хипнотисани као жаба пред змијом.

УПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СВИ СЕ ИЗРЕЂАШЕ

Лондон, август. — Последњим образовањем југословенске владе исцрплена је и последња резерва емиграната за састављање и крпење разних влада. До сада су се изређали свих 133 емиграната на власти, а сада кандидати за нове владе мораје се тржити по другим државама. Зато се углавном и сели ова Пурићева влада у Каиро, пошто су ов-

де пресушили извори емиграната за нове владе, а зна се да Енглези брзо изгустирају сваку владу, па се очекује да ће и ова влада ускоро отићи у архиву.

ОШТАР ПРОТЕСТ

Техеран, август. — Миша гаваз у посланству оштро је протестовао код Пурића што није ушао у владу јер и он је — чиновник.

Пурић му је одговорио да ће јер је врло „искроман“.

га узети у обзор приликом прве реконструкције.

КОМИСИЈА ЋЕ РЕШИТИ

Москва, август. — Образована је комисија да утврди да ли је Сталин позван на састанак са Черчилом и Рузвелтом или није. Док „Рајтер“ објављује да је Сталин позван, дотле „Лас“ тврди да Сталина нико није ни позвао, па према томе он неће да се натурује јер је врло „искроман“.

Народне пословице у слици

Не зову магарца у сватове да се гости већ да воду вуче

Сараднице БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Тркали се црвени и плави
Са фудбалом по зеленој трави
Навијачки то је увек жуц
А кад дођу навијачке масе
Напуне се зачас спортивске касе
А сам фудбал може бити штур.

БОЉЕ НИЗ ВОДУ

Штала „Горица“ се тако зове
по брегу близу Ниша, али пошто
узбрдица не прија сада се на-
звала „Нишавак“, а то је река па
стално гура низ воду па ће вља-
да и штала да крене.

ДИСКВАЛИФИКОВАНИ

Олдбојци Миша Трифуновић и
Слободан, који су покушали да
учествују на утакмицама, дисква-
лификовани су и најурени са и-
гралишта и сада гледају кроз та-
рабу.

ГУРА КАО МЕРКУР

Ваљевци су играли фудбал као
бокс али је у том била велика
конкуренција иако су они ломи-
ли ноге као од шале. Али про-
клета правила и судије ометаше
их у напредку. Сада су прешли
на бокс и помози Боже. Ускоро
ће макљати све конкуренте.

Зна он предмет

— Два пута си ме питao да ли
смеш да изађеш с часа и два
пута сам ти рекao: не! А ти си
опет изашao.

— Јесам, господине професо-
ре, али ви нам сами увек тврди-
те да „две негације значе пот-
врдук.“

НЕДЕЉА, 15 августа

— Е, мој друже,
— прича јутрос на
печању мој комшија
Лаца, „Знам ја
да неће бити рибе,
али сам опет до-
шао...“

— Како си знао да неће бити
рибе? — чудим се ја.

— Па тако лепо! Кад риба не-
ће ни на црва од воденог цвета
онда је нема уопште, али сам ја
дошао за инат...

— Кome за инат? — испитујем
га ја.

— Оној мојој ајмани. Синоћ
сам јој казао да ћу сигурно у-
хватити шарана и она шео да-
се сецка лука и пљуцка, а ћу ве-
рас да јој донесем мередов. Не-
ка њега баци на лук. Душу ми
поједе, а не смеш јој ништа па
ју бар тако да јој се осветим.

ПОНЕДЕЉАК, 16 августа

Ишао је возом у
једно оближње ме-
сто. Наравно, воз
пун као око, а пут-
ници нервозни и
неучтиви. Све као
и обично. Али се
догодило нешто што није обич-
но. Замишлити, уђе у вагон један
бједан стариц, сав у ритама. И у
место да га изгрде и одгуреју у
ћошке, дозволише му да седне на
један сандуц, дадоше му јела и се и завезало — настави он. А

— Море, није само запело, већ
и четири године службе.
— Где је запело? — осмехну-
се ја на његову кукињаву, јер га
зnam као ведрог человека.

— Море, није само запело, већ

— дозволише му да седне на
један сандуц, дадоше му јела и се и завезало — настави он. А

— све ми је крив положајник.

— све ми је крив положајник.

Варошанин и сељак

— Каји ми, драга снашо, били се могло добити кајмака,

масти и јаја!

— Зато ће се убришеш, али имам лепо цвеће и могу ти га

дати и без одобрења твог Дириса.

НЕДЕЉА ОД ЕДЕЉА

Помислиће те да је то прогово-
рила људска племенитост и осе-
ћајност. Ни помена од тога. Не-
што сасвим друго било је узрок
ове промене.

Када је улазио у вагон једна
жена рече гласно:

— То је онај чича што зна да
гледа у карте. Све погађа.

Его ово неколико речи било
је довољно да промени расположе-
ње у његову корист, а бар по-
ловина путника је молила старца
да им ту, на лицу места, баца
карте.

УТОРАК, 17 августа

— Јао, комшија,
шта да радим и где
да се девам? — за-
вапиј јутрос сабаље
мој комшија Мак-
са, чиновник V гру-
пе, али са тридесет

и четири године службе.

— Где је запело? — осмехну-
се ја на његову кукињаву, јер га
зnam као ведрог человека.

— Море, није само запело, већ

— дозволише му да седне на
један сандуц, дадоше му јела и се и завезало — настави он. А

— све ми је крив положајник.

— све ми је крив положајник.

— Ако ти је био положајник? и одело вешто сложио испод јада
— Очаар! Ето сам га молио не кладе а ознојену кошуљу о-
да дође, али од Нове Године не ставио на грађу да се суши. Дак
могу ока да отворим. Прво ми је се он брчкао неко дошао и од-
доша свастика из Зајечара „да се одмори“ и ето је још сада, а нео му кошуљу. Украо би му си-
се одмори и ето је још сада, а гурно и одело да га није вешто
за Ускрс ми је дошао шурак са сакрио.

Када је дошао кући жена га
је узела на добру ватру, и све
његово уверавање није му ништа
вредело. Он је био и остао „раз-
вратник“ и Мата спакова ствари
и оде код мајке.

СРЕДА, 18 августа

Срета хемин... з-
води се од жене а
што наши кажу,
ни кусну ни лиз-
нуо. Али десио му
се малер, један од
оних чудних мале-

ра који изгледају невероватни а
ипак су истинити. Ево у чему је
тaj малер: Отишао он да се купа
негде на Ади Циганлији. Управо

пошао да мерка неку врбовину

— Скинуо се он у једном ибуни

— Јао, што сам добио леп стан —
похвали се Веџа.

— Вала није бо-
љи од муга — ка-
же Цане.

Овај се разговор
води у кафани између моја два
кафанска познаника, а повод му

је био сеоба нашег пријатеља
Симе.

— А какав ти је то стан? —

— питам га ја. Да није од жене?

— Море, од бријања. — каже
он.

— Па који ти је то кретен бри-
јајо?

— Сам сам се бријао — одго-
вори он. А ти си кретен...

— Упитам ја Веџу.

— Дивота једна — ускликну

— вори он.

— БОДЉИКАВО ПРАСЕ

Часопис БОДЉЕ

МОНДЕНИМА

Провода за вас све мање
Доака вам ово стање
Свуд брига и рад
Ап' најгоре то је лети
Што опасност стално прети
Кулук или рад.

ДРВАРУ

Знамо да ти није мило
Кад се крчи све на кило
То видиш и сам
Муштерије ратоборне
Па се много теже „ћеарне“
Боље је јна рама.

ВОДОВОДУ

Од кад свеже време поче
Славине ти опет точе
Бар цури по кап
А кад зимске почни кише
Онда биће воде више
Цуриће ко слап!

ПЕШАКУ

Ако ти се жури или негде хиташ
Ти за трамвај онда немој ни да
пнуаш
Одмах из тих стопа ти се крени
пешке
И стићи ћеш брже сигурно, без
грешке
На фасону нећеш претрпети као
Још ћеш сачувати сат и буџелар.

ОЛАКШАВАЈУЋА ОКОЛНОСТ

Судија: Оптуженни сте да сте
својој жени разбили главу вазом
у којој су биле руже. Шта има-
те да изнесете као олакшавају-
ћу околност?

Оптуженни: Господине судија:
руже су најмилије цвеће моје
жене!

он — До мене биоскоп, а преко-
пута позориште.

— Код мене још боље. У кући
зложни завод а прекопута две
кафана.

ПЕТАК, 20 августа

Љут мој комшија
ја — Пера јутрос као
ватра. Само виче
по кући од сабаље.
Не допаде ми се
ово и ја одох код
њега да видим шта

је
— Шта је било побогу? — у-
питам га ја, а он само резигни-
рано одмахну руком.

— Море, остави ме Мртав сам
уморан, једва се вучем.

— Па шта си радио?

— Нисам радио ништа али
сам сањао да сам био на кулуку.

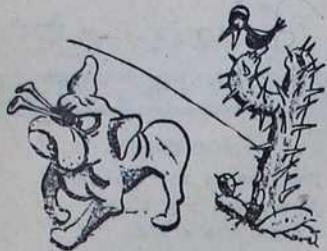
СУБОТА, 21 августа
Утро се завалик
са мојим кумом Са-
вом. Сретосмо се
на пијаци, а њему
на образу велика
посекотина.

— Шта ти је то?
— питам га ја. Да није од жене?

— Море, од бријања. — каже
он.

— Па који ти је то кретен бри-
јајо?

— Сам сам се бријао — одго-
вори он. А ти си кретен...

Када надалеко и нашироко постоји само једно дрво

— О —

— Није вас срамота, тако снажан човек па просите. Зашто то радите?

— А зар ово није посао?

ПЕРИЦА НЕЗНА

На часу зоологије учитељ пита:
— Кажи ми, Перице, која животиња највише личи на човека?

— Жена, господине, одговори Перлица.

Мали Перлица је имао обичај да прстом показује на човека, кад о њему говори.

— Немој више показивати прстом, Перице, опомиње га мати.

— А зашто се онда тај прст зове кажипрст?

— О —

Сељак: Како ти се допада кош?

Варошанин: Исувише је мала за то име.

Писмо малог Ђорђију

Длати Можи цимтаочи
мчија је савама послено лазетом да се блашки уговоримо ста очеше да се вам дисем ја саки знам, ста ви очеше алија ја то не можу: Да дисем јелбо сам је мами бла нумем да уфатим сензације а ове штете душавају савама већ не интелесују је длате купују и не има. већ да лије вазно став је чуна паса бију кафани и поједије дејств стимција тоје после послесије видети и отиско код стапина телке, у стапи а пајко због бију чика става па се наплавијо чумбус и сад су обое у болници а стапина телка не смее од блуке дигаве у авијују.

Платата друго купије али је јесна како сам увесију ставоми зато је сад ми и пасина да кад видим да чују малатија дидем че блиничу јелбо че да ме плавије као мајкија али сад чује ватније да несто заради па зато малчија да алога неке ставами. Он садле он није нико и писати, ја то знам да макнем да сам сволуја ја не смети оставе а најдим да чује а сви ме душондак чео светаје самном да се дружи заблажијо сам да волија јавим да је власала све ходила госторији секи исла она зимије ја је бачаје а она јој казала да че да џубије бебу и музар. бебу је већ добила а сад џека музар само се гласи да музар не задоузи стапе сваста да буде тој волим је све новосади за овај блог да се молим бити да не будне склопе а чика паса тајфесон плица симбије да че лако да се деси.

Бос Јовићија

Обахо ми изгледамо

На часу зоологије учитељ пита:
— Кажи ми, Перице, која животиња највише личи на човека?

— Жена, господине, одговори Перлица.

Мали Перлица је имао обичај да прстом показује на човека, кад о њему говори.

— Немој више показивати прстом, Перице, опомиње га мати.

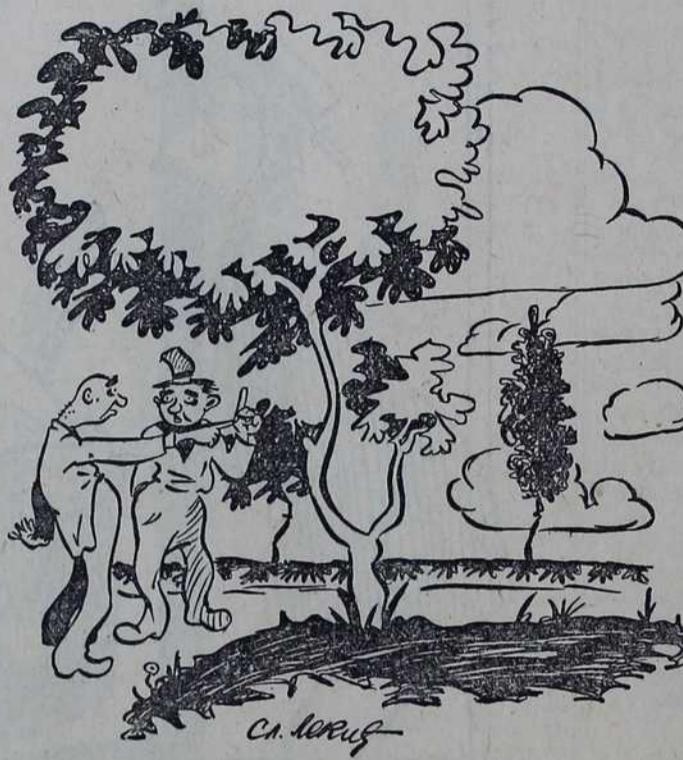
— А зашто се онда тај прст зове кажипрст?

— О —

Сељак: Како ти се допада кош?

Варошанин: Исувише је мала за то име.

Старе казне - нове цене

Сл. Јокић

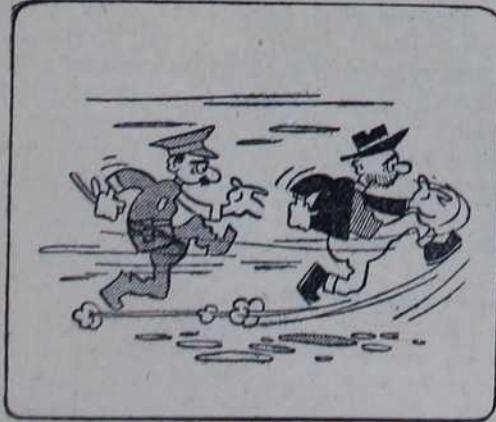
— Идем сад да берем Јабуку по Кalemегдану.
— Јеси ли пуд! Па платићеш казну.
— Ипак ће ме то stati јевтиње, него да их купим и пижаци.

СА ТАШ-МАЈДАНА

— Што си невесео Ђоко?
— Како би био весео, кад нам они, што разбијају бригу, конкуришу.

ЛОПОВАША И РЕВНОСНИ ЈКАЦА

— Водите рачуна, ако се криво закунете, да вас чека божја казна и пакао.

— Али, ако рекнем истину, изгубићу парницу.

— О —

— Шта кошта овај папагај?

— Он тако добро говори, гospођо, да се о ценаможете са њим споразумети!

Бодљикава

У спорту су најдосаднији навијачи. То су они људи или жене који се не разумеју у спорту али који се определе за један клуб па на силу ходе да он победи. Е, цела ова генерација је навијала и овај дух и атмосфера осећају се на сваком кораку. У трговини су навијачи, у организацији навијачи, у политици навијачи, а у спорту и да не говоримо. Зато човек који није навијач изгледа као бела врана, га где год да се појави он осећа да је на сметњи и да га свет не разуме.

А већ свет се користи овом психозом, на тенане ради свој посао. За црну берзу навијају баш они које она највише погађају, док за зеленаше и спекуланте «дукују» највише опљачкани. О политици не вреди ни говорити. Ту сви вичу «гол» пре него што су играчи и изашли на терен и када се још не зна да ли ће се утакмица одиграти. За те навијаче није важно да гледају утакмицу већ се само труде да се и они чују да им се не би могло пребацити како нису навијали.

То све показује да «друкерска психоза» није здрава и да од ње

Наши крајеви

Од сиротиње до мондена

— Пошто смо на истом путу, дозволите онда да вам се представим.

— О—

— Ја мислим, драга, да сам ти овим пољубцем све рекао, зар не?

— Нисам разумела. Понови...

*

Она: Да ли верујете да се од млека гоји?

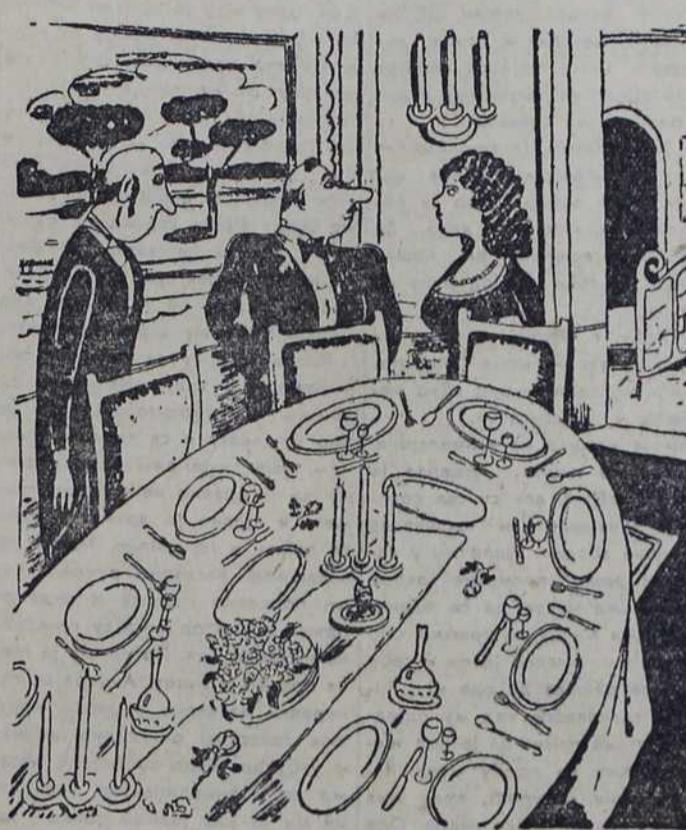
ОН: Без сумње, госпођо, погледајте како су краве дебеле.

казернија

неће бити вајде. Али коме то говорити. Чим некоме скренеш пажњу да није на добром путу он ти гласно спомене целу фамилију а што ти говори иза леђа да Бог сачува. А баш то је доказ за навијачку психозу јер навијач није никад у праву и он то добро осећа па зато је нервозан и увек спреман за свађу и тучу. Из тих разлога се свет свађа свуда и на сваком месту, у трамвају, у возу, на пијаци... Јер шта би друго и могао да ради. Осећа да ради глупости, осећа да је себичан, сићушан и испод нивоа догађаја и збивања па се љути на — друге. Јер ко је луд да се љути на себе и да призна да је он крив.

А време тече даље. Ето стигла је јесен, сезона бербе, туршије и свежих вечери када ради нешто и спекулација. Многи ће да направе паре док ће други да направе пакост себи и другима.

Знам да ће се моји читаоци зачудити што пишем о навијачима, али јесен је сезона великих утакмица када су навијачи нарочито досадни. Зато пишем о комарцима, навијачима и — женама јер су то три сезонске невоље.

— Да склонимо сребрни прибор.

— Зар се бојиш да нам га неко не украде.

— Не, бојим се само да га не препознају.

ОПИПЉИВА судбина

— Драга, у нашој љубави судбина је ставила своју руку.

— Колико је ја осећам, а и ти

НАУЧИО ОД СИНА

— Дошво сам да вам исплатим рачун за одело, али вас молим да ми кажете како сте умели да саставите онако дирљиво писмо. Оно би исцедило новац и из камена, а камоли из човека.

— Ја га нисам ни састављао. Просто сам преписао неколико одломака из писма која ми шаља мој син студент.

— О—

— Пашто си тако лепо опрао лице, опери и руке.

— Није потребно, руке ћу држати у цеповима.

— Јуче сам се оженио. Тако сам срећан, да то не могу речи ма да изразим.

— Можда можеш бројевима...

Равајло у цивилу

е брате што Су ове ценске Досадне, то Већ нема, окомила се једна на мен Па све нешто петља те Огеш ово те огеш оно и јопет на мен а ја јој Цакам, слуша бре женска глава Остави ти мен јербо ја имам И друге запетљанције ево вод па Не могу да се замлађујм стеб или она неће да Ме се окане, тако сам јучер Бијо у Београд а она ме треви Насред чаде па Каже чуј бре равајло има за теб једну добру згодацију а цабалучина.

превари ме онај Куси и ја слудовак па одок код Ње у квартиљ а тамо Ми она изнесе разни цифили и Друге госпоцке залуднице и ја ти ведну да Ту може и за мен нешто да бидне па Узек једне панталоне Зелене ка неки зелембаћ и један жут капут а ова ми утрпли једну црвену мешлију Ка булка удесим се Ја ка стари вијакер и Таман појок да се шпанцирам по сокаци кад бре навали народ ка начудо па све зевају у мен и вичу уа-уа остав се бре народе ћорава Посла зар бре нисте веднули господина Па се Сад чудите а Један ми крњави вели па Ти си бре из циркус они што воде мајмуни а ја Се паљутак и тедо да Га звизнем По звезду ал видим Да ги има много Па ће ме изударау зато се врнем код оне Што ми је пропала цивил и Кажем да сам се Попишманијо него нек врће паре а она Се смејуји па каже право је вала Да и ти изгуташ доста ми се кварило твоје млеко на шпорет и Доста сам куповала мекиње место брашно и душу Нам узесте а Јопет нас београђане мртвите и исмртавају а Мя о стадом голи ка прст.

Кадасам вилијо да нема враћање а ја од Онај цифил направим бошчу и када сам бијо Погед саву ја све фрљим у болу да ми се не Смеједу у село јербо ћата једва чека да ми врће шило

за огњило јербо сам га наговоријо да купи врак и цилиндер па сад не зна шта ће сту залудницу, ај опет жао га да баси па мука живи а ја сам браћо видијо да само ми сељаци много огрешили душу ал Јопет шта и вреди шта знам Јер Ако нећу ја онда ће неко други пошто нам ови београђани сваки сто година дођу на ћунију све све ал ја нећу више у цифил јербо то није Само да купиш и набавиш већ треба и друго знање.

ваш равајло

КУРАЖНА ДЕВОЈЧИЦА

Мара се враћа са својим мајливим братом од зубног лекара. Сретне их једна пријатељица њихове маме, и пита је да ли је била доволно куражна.

— Јесам, госпођо! одговара Мара.

— Ниси много викала?

— Нисам, госпођо!

— А шта је зубни лекар радио?

— Извадио је два зuba мом малом брату.

— О—

Чувар у зоолошком врту: Господо, ово је афрички, а оно је индијски слон.

Посетилац: А каква је разлика међу њима?

Чувар: Први је из Африке а други је из Индије.

— О—

— Твоја жена која је студирала хемију, изгледа да се више тиме не бави?

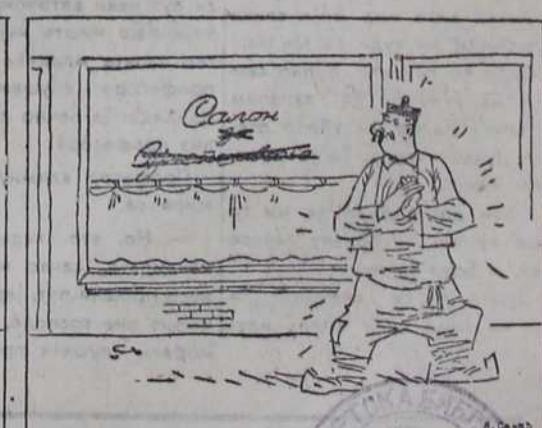
— Ах, да с времена на време врши експерименте. Јуче је, на пример, претворила у угљо једно дивно парче телетине.

— О—

Муж: Велиш да ја купујем непотребне ствари?

Жена: Сvakако. Ето, купио си апарат за гашење пожара, који већ пет година нисмо употребили.

РАВАЈЛО ЛУБИТЕЉ ИСТИНЕ

За шапку...

— Милка, дај ми једну твоју слику — рече једно јутро Ђока професор својој лепшој половини, такође професорки.

— Откуд да нежност? — згра-ну се она, али Ђока не одговори. Када је добио слику, он је узе и оде.

Ђока и Милка су у браку само пет година, али би се тешко могло рећи да је то срећан брак. Они су колеге, наставници и он се оженио негде у паланци где су обожали били са службом. Док је он био леп човек, весељак и друштвен, она је била закерала, нервозна, а поред тога и ружна. Стопута је Ђока, видећи је изјутра, резигнирано узвикнуо:

— Где су ми биле очи?

Али све док међу њима не изби дувански рат, ишло је још којекако. Фрчали су једно на друго, али се опет тајигало. Међутим, откако је дошло до тога да жене не добијају дуван по трафикама, они су били крв и нож.

— Дај ми цигарету — почина-ла би Милка.

— Немам!..

— Опет си све сам попушио.

— Теби сам дао четири, а ме-ни шест. То је за тебе довољно. Уосталом, дуван није за жене...

— Када би ти правио законе, било би тако — почела би Милка да се љути и разговор би се завршио у сваји. Због тога Ђока одлучи да остави дуван. Зна да му ће бити лако али ће за инат. Зато се и не пријави за дуванске купоне.

— Хоћу да је научим памети — рече он своме другу Диши. Ма-кар црко, нећу да пушим.

— Грешиш, мора — рече му Диша. Личиш ми на оног кмета што се најљутио на село. Больје узми купон па макар се ја жртвовао и узео твоје следовања.

— Ал си наиван — љутну се Ђока.

После неколико дана Ђока ку-пи неку лулу коју је по цео дан држао у устима.

— Шта ће ти то? упита га Милка.

— Менјам систем — одговори Ђока пуштајући велике димове.

— А да ли се ти, богати, при-јави за дуван? сети се Милка да упита.

— Ја вала јок — одвали Ђока.

— Зашто, ако Бога знаш — за-зграну се Милка. Па што ћемо да пушимо?

— Ти пухи шта ћеш а за ме-не не брини.

— Како не брини — дрекну о-на. Зар те није срамота! И ти си муж! Ти мораш да се бринеш за мене, а дуван је неопходан за ин-телектуалку. Што ниси узео се-љанку па не би пушила... А како ћеш ти без дувана?

— Не бери бригу — смеје се Ђока. Зато сам и узео твоју сли-ку.

— Какве везе има моја слика са пушењем? — чуди се Милка.

— Сада ћу ти рећи. Купио сам лулу и на лулу ћу да залепим твоју слику па ће ми убрзо ога-дити и дуван и лула. То је најси-гурнији начин...

— Срам да те буде да ми то у лицу кажеш — бризну Милка у плач, а Ђока је теши:

— Зашто да се лажемо? Ти вељда ни сама ниси имала илу-зије.

КАО УВЕК

Директору Томи био шездесети рођендан, зато се особља његовог предузета узмудвало и разобадало јер ово треба прославити. Прво треба купити поклон а затим треба неко, рецимо вицедиректор Мика, да одржи говор. Видео Мика да ће цела ствар да зависи од њега па зато позвао на конференцију све прокурсте и шефове одељења да се као људи договоре. Када су се скupили, он поче свој говор, по-лако и замуцкујући. Видело се да му говор не иде од руке, али то није чудо када се зна да је он целог века само шапута. То његово шапутање и довело га је до вицедиректорства.

— Знате, овај... — поче он — наш, овај, генерални, слави у суботу рођендан. Ви знате, овај, шта је ред, па, овај, шта мислите...

— Треба купити презент! — предложи Фића, шеф књиговодства.

— Море, какав презент данас — умеша се Риста прокуриста. Букет цвећа и баста...

— Ал треба неко да одржи говор — предложи Стева благајник.

— То ће господин вицедиректор — каже Фића. Он је најста-рији...

— Па овај, јесте, хоћу ја, хоћу — уситни Мика и очима даде знак Ристи. »Ви, г. Ристо останите, имам са Вама да говорим, а Вама господо хвала лепок — ре-че он на крају. Сви одоше а Мика рече:

— Овај, г. Ристо, ви знате да ја не знам да говорим и то ми не иде од руке, а, овај, ви сте факултетлија па вас молим да ми напишете говор за ову прилику. Онако нешто громопуцателно.

— Ни бриге вас, г. директоре — одговори Риста поуздано. Да-нас је уторак, а јећу до петка у-вече бити готов.

— У реду. Хвала вам. Знам ја да сте ви човек од «разуме се». Али када Риста изађе из кан-

целарије, не би му лако на души. Оно јест да је он умео да говори кад је требало испрочати неку масну шалу или изградити млађег чиновника, али да нешто напише, то је, богами потеже. Зар он по пет дана одлаже и мозга док напише писмо жени у бању, а овде треба написати прави говор, беседу. Мисли он, па напослетку зазвони и позва ликвидатора Симу, који се истицао као говорник на погребима и као најздравичар на славама.

— Знаш, Симо, ја сам много заузет са билансом, а треба написати један добар говор за рођендан генералног. Па како било да ти покушаш да нешто срочиш. То теби иде од руке ко вода...»

— Хоћу, г. шефе, како не би учинио за вас — каже Сима по-случно а у себи мисли: »Куд ме-не нађе у педесетдевек...

Чим је изашао из канцеларије, он седе да пише... Исцепао је петнаест табака, али су сва сочињенија починала или свршавала са «тужни зборе». Ушло му у на-вiku да држи посмртне говоре па не може човек да се одвикне. — Шта ми би да примим оно што неизнам, мислио је он у себи и већ се решава да оде код Ристе да га извести, кад му одједном паде на памет да је код њега примљен на пробу мали Лаци, свршени матурант, врло жив и ведар дечко. Права видра. Оде код њега у канцеларију па се по-верљivo нађе и шапну:

— Да ли ти, синовче, умеш да напишеш један говор, онако нешто громопуцателно, за рођендан овој нашој крвопији?

— Којој крвопији? — зачуди се младић.

— Па овом нашем директору — вели Риста.

— Па могао бих! Баш ћу да покушам.

И даде се дечко на посао. Два дана није долазио у канцеларију док није из разних књига и ком-плета новина напабирчио један

говор. Али је бар било нешто првокласно. Када је прочитао Сими, овај је сва кликта од одушевљења. Сима однесе говор Ристи, који је био задовољан и са-мо благонаклоно потапша Симу по рамену.

Наравно да је и Мика, вицедиректор, био више него задовољан. Целу ноћ је провео бубајући говор напамет, али је на крају крајева опет одлучио да га прекуца на машини и сутра чита. Ко га зна, могу се забунити па да упрскам ствар, — мислио је он у себи. Госпођица Цица, дактилографкиња, набавила је велики букет великих каранfila па је Фића, књиговођа, казао: »Е, баш за нашег директора пасује бело цвеће. Јер и он је наиван као млеко. Само му фали портиклија.«

После тога су се окupили сви чиновници у холу. На челу са Миком, вицедиректором, који је био у жакету и са тврdom кратком, која га је очигледно жуљила јер је правио неке нудне гри-масе и стално се вртио. У томе се појави и генерални. Мика се накашљао, погладио руком ћелу, поправио кравату и онда одржао говор од кога су генерал-ни сузиле очи. Потом му је Мика предао и букет. А онда се генерални захвалио једним кратким говором, очигледно дирнут и узбуђен. Када су остали наса-мо он и вицедиректор, генерални му је још једном топло за-хвалио на говору, срдачно се ру-ковao са њима, а на крају му ка-зао:

— Море, приметио сам да о-нај балавац Лаци не долази два дана у канцеларију. То су ман-гupska посла. Зовите га и саоп-штите му да је отпуштен. Мисли он да овде има оклапине. А за вас — додао је љубазно, решио сам да нешто учиним. Напишите признаницу на 15.000 динара као хонорар за дежурства и напоран рад...

И тако је један Лаци као за-хвалност добио сигуран пасош.

ПЕСНИК И НОВАЦ

Песник Детлен фон Лилијен-крон дуго је трпео од несташице новца. Да би своје повериоце у-мирио причврсти на вратима це-дуљу са натписом:

— Нисам код куће. Плаћање и-дућег петка!

Када су неки дошли идућег петка, опазише цедуљу на којој је писало: »Данас затворено због плаћања.«

Пријатељи Лилијенкрона мисли-ли су да ће песник моћи средити своје економске прилике само та-ко ако крај њега буде нека жена, која ће завести штедињу и «одри-цање». Лилијенкрон се бранио о-чајно: »Не могу је да уплатим у луку брака, рече он, ја морам да се задовољим обилажењем око луке.«

КРАЉ ФИЛОСОФ

Пошто је дошао на Напуљски престо, краљ Алфонс се одмах истакао својом строгошћу и ви-сином порезе и такса које је на-метнуо. Сви су се жалили и на-падали Краља Алфонса. Краљ би извештен о ствари и одговори мирно:

— Ако они трпе оно што ја чи-ним, могу и ја да подносим оно што они говоре.

ИКА ПУСТИЊАК

Крешево беше малено местан-це на подножју једног брда. Ба-ше мало или свега је у њему би-ло. Неки га је дефинисао — ми-нијатура једне метрополе.

Становници Крешева нису имали ничег малограђанског, исто та-ко њене кафане и остала јавна места нису носила на себи онај печат провинције... Свако је ту могао наћи кафану по свом уку-су и друштво које би му најбоље пријало.

Једног дана Ика Ломић, један од становника наше дачне варо-шице, примети да су његово тело и дух жељни одмора. »Да у-ччним крај са тим празним и ни-штавним животом«, говорио је сам са собом, једне вечери вра-ћајући се кући. »Доста са увек и-стим женицима, истим биоскопи-ма, истим кафанама, истим глуп-им пријатељима. Треба ми мало одмора и мира.«

И Ика изложи своју идеју сво-му пријатељу Аци. Овај нађе да је изврсна и зажела и он то и-сто. Одлучиша тако да иду за-дно. Своју одлуку поверише Симици »Неодољивом« како га је сва лепша половина Крешева на-звала. Симици се ова учини стр-ховито глупа. Ма он би само по-сле два дана оваквог живота не-изоставно морао да умре. За њега је кафана, биоскоп, друш-тво лепих жена и глупих пријатеља, био киосеоник. Он со неће маћи из места за све благо овог света.

Ика и Аца, мало из гнибизма, мало из оне несрћне маније људског рода да обавештаје друге о својим приватним стварима, испричаше свима о својој одлуци и нађише на такво одобравање суграђана, толико чак да је по-повинија варошице одлучила да от-путије са њима на брда та да у самоћи и миру одмора духови и тела. Наравно и друга половина, нешто из интереса а нешто да не изостане за другима (пуста ам-биција), одлуче на исте кораке — узбрдо.

Целокупно становништво Крешева, са свим својим фризолним женицима, капелама, Џез орке-стрима и одговарајућом »поса-дом«, баровима, кафанама, пре-сли се на одмор у пустињаштво. Ика, сад назван »Пустињак«, гла-вијен од свих, дисао је сада пуним грудима, задовољан.

По пустим уличицама Крешева међу напуштеним, празним кућама кружио је »Неодољивик«. О-нај, који не би за све благо ово-га света напустио град, онај који би на брду умро од досаде. Симица не хте да следи своје суграђана, овај непомирљиви не-пријатељ тихог и уредног живота, остале да се забавља и даље у вароши. И излазећи из бара без жена и улазећи у биоскоп без публике, мислио је да је на крају крајева ипак он био у праву.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Телефон редакције: 25-681. Штампа »ЛУЧА«, Београд, Кра-љице Наталије бр. 100.

ШАРЕНДА СТРАНА

БРБЉАЊА

— Јели татице, како то да када неко дува у ватру она се распали, док када се дува у свећу она се угаси.

Народне питалице

Питали богатачеву: За што имаш више пријатеља него макоји од нас? — Зато што им стално позајмљујем новац. А за што више непријатеља него ми? Зато што им тражим свој новац на-траг.

— О —

Шарена жена питала мужа: Од чега се ђаво највише боји? — Некрштени од крста, а крштени ђаво од тојаге.

— О —

Питали шарену жену: — Кад ти је муж најбољи а кад најпаметнији? — Најбољи кад неће да види, а најмудрији кад неће да забори.

— О —

Питали поп сељака: — За што Бог ти судио, опсова твоме комшији јутрос пост? — Зато што знам да он никад не пости.

— О —

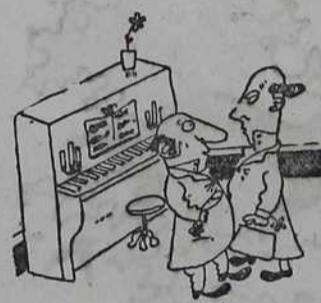
Питали сељачки мудра старца: Шта на овом свету више вреди: или здравље или памет? — С новцима обое добро је, а без новца обое ништа није.

— О —

Питали ћаци учитеља: — Који је занат најмучнији на свету? — Поштена човека и књижевника.

— О —

Питали људи пса: — За што гризеш кости? — Зато што ми не дате меса.

Ја сам клавирштимер. Звали сте ме због једне покварене дирке.

— Да, хтео бих да су и остале такве.

ПРЕВАРИЛА СЕ

Жена: Ти си неподношљив. Ако тако наставиш, отићи ћу од тебе и удаћу се за другог.

Муж: Можеш одмах ако хочеш.

Жена: И ти то тако мирно кажеш! Зар ти не би било жао?

Муж: Како могу да жалим човека кога и не познајем.

*

— Могу вам уступити ову склуптуру са 50% јевтиње од каталога...

— А пошто је каталог?

ЗНАЈУ ШТА ХОЋЕ

— Ми би волели једног зебра да имамо.

— Сивог или белог?

— То је за нас свеједно. Главно је да добије много зечића.

— Слушај, то чекање ми је већ попело на врх главе. Сутра до-лазим до тебе.

— Не мучи се џабе. Сутра не примам.

— Нема шта да примаш. Мораш ми дати. Ти си канди забо-равио на оних сто динара што сам ти још давно позајмио?

— Ух, брате, ни на крај паме-ти ми то није било. Али надам се да ћу се моћи одужити сутра. Само нека ми пође за руком је-дан важан посао.

◆◆◆

— Дај Боже! А о каквом то послу мислиш?

— Ућини у ову радњу и пита-ћу имају ли револвере.

— Идиоте један. Откуд у зла-гарској радњи револвери. То о-ни не продају.

— Баш оно што треба. Ако их они немају, извадићу ја један.

— И продаћеш га златару?

— Не, већ ћу га уперити на њега и опљачкаћу радњу.

— Ради шта хоћеш, главно да ми вратиш моју стоку.

— Могу ти је сад одмах врати-ти.

— Е, брате, лаф си.

— Имаш, само, случајно сада да ми позајмиш сто динаре?

— Да, ево ти.

— Хвала лепо. А сад ево те-би, враћам ти онај дуг.

— Ох, најзад. Хвала ти. А сад кад си ми вратио дуг, нудим ти.

— Нуђићеш ми коју чашицу?

— Не, већ ти нудим могућ-ност да ме нечим почastiш.

— Жалим брате али не могу. Десио ми се малер.

— А какав то опет?

— Како то да још не знаш? Оперисали су ногу старог деду.

— Па шта с тим?

— Операција се баш гадно саршила.

— Јадник. А кад је умро?

— Ама, какви умро.

— Па што онда кукаш? Кажеш да се тако гадно саршила.

— Па да, мој је деда оздравио. А требало је да наследим онолике паре...

*

— Да знаш, човече, јуче шта ми се десило у чика-Периној ка-фани. Поео сам један крими-нални роман!

— Шта па ти сад то значи по-јести криминални роман.

— То што ти велим.

— Значи, поео си једну књигу?

— Не већ сам јео меса.

— Па какве то везе има?

— Нисам никако могао да разумем ко је био умро, да ли пиле, крава, коњ или мачка.

— Не лупетај, брате. Хајд радије да поразговарамо нешто оз-бильно.

— Важи.

— Знаш ли ко је дошао мени у госте? Моја ташта.

— И још се жалиш?

— Како не бих. Замисли само: моја жена вришти, моја ташта се дере и за мене је то прави пакao.

— Па и моја жена и ташта вришти, али ја чујем само једну.

— Запушиш једно уво?

— Не, већ моја ташта толико вришти да своју жену уопште и не могу да чујем.

— Ти си брате срећно ство-рење. А мене једног само бак-суз бије.

— Шта сад опет?

— Синоћ ми је син прогутао стопарац. Баш стопарац.

— Ох, јадник!

— А ко то?

— Твој син.

— Врага! Јадан ја. Одмах сам био звао лекара да му га извади из грла.

— Сасвим паметно.

— Паметно — врага!

— А што?

— Звао сам га баш ни за шта.

— Шта? Да није твој син стра-дао?

— Не, већ је стопарац био ла-жан.

— Приморан сам да повећам за двадесет процената суму, коју дајем својој жени за кућу.

— Научи је да игра покер, јер ћеш моћи да извучеш те паре на-зад.

Бодљикава искуства

Добротом се назива онај део људске необазирности, који прет-ходи неком великолушном делу.

— О —

Расипај што мање можеш, сво-је следовање Доброте које ти је живот доделио. Знај да ћеш увек сретати људе којима ћеш бити приморан да је поклањаш, а врло ретко појединце, који ће бити у стању да ти је уделе.

— О —

Доброта је шећер духа. Због тога је и претерана доброта шкодљива. Доводи до, рекли би-смо, моралног дијабетиса.

— О —

Тајна — досађивање људима састоји се у жељи, да их се забав-ља.

— О —

Невероватно је или зар није тако? Нисте ли опазили да је и људска воћка увек најслатија на оном делу где се налази кра-

— О —

Ружноћа је резултат нехотич-ног удараца ногом којим је при-рода, у пролазу, пореметила ге-ометрију једног лица.

ЈОВИЦА ЈЕ РАСЕЈАН

— Ево, Јовице, ово је моја дадиља.

— Хм, зар бар ниси нашао млађу.

*****

ЖЕНСКИЕ

СЕСТИЧ

*****

СВЕ ЖЕНСНЕ ЈЕДНАНЕ

— Твој ми је стриц јуче дао свега 22 године.

— Ох, он је одувек био циција.

Н. Н.: Добили смо твоје шале. Толико су веселе да ћемо их употребити за »Побусаник« понедељак.

Газда Пери: Сети се народне пословице: Ко тражи веће изгуби и своје из вреће.

Столету: Ради као и остали. Зарађуј по 500% и буди народни добротвор.

Мити: Мора да си попио нешто у кафи кад те је опчинила та кафеџика. Осим ако није по среди нека добра кујна.

Спаси: Добро си почeo, само ако се не потрудиш да докажеш оно старо: што дикла навикла.

Миши Т.: Баш си у малеру. Таман је узјашо курта, када се појави мурта па те отера из седла.

Двојици Јурица: Мора да је тешко када пресуши славина. Али за вас је лако, има резерве.

Пери: Дошли дивљи па истерали питоме.

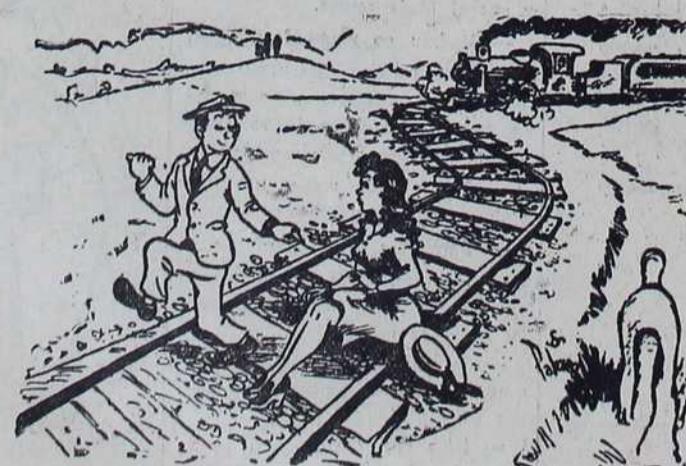

— Шта ћеш ти сада мислити о мени!

Све својим редом

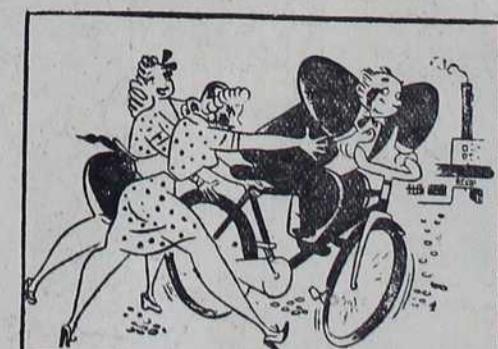

— А сад слободно ми отпевајте песму коју сте хтели синоћ да певате, слушају вас и спремам сам да у вама видим и душу.

Права љубав: — Чекај на мене моја драга, ја ћу се одмах вратити.

Чист рачун

— Како сте тешки господине шефе, већ дину дана вас учимо, а ви никако да научите да возите.

— Мора да је то неко присно пријатељство кад је тако добро познајеш.

— Ама јок, ја је поздрављам само свако јутро у трамвају и кад дође до мене.

Оном из Слатине, Петровац. — Немој да се никде окрећеш већ тражи још лиферанте.

Сојки: Најбољи је парадајз из конзерве.

Бисерки: Скувај му на Преображење кафу са бунарском водом, па ће се и он преобразити.

Анђе: Бољи је млађи удварач швабрц, него богат и стар. Само је овај други кориснији.

Види: Када престане плажа, ти настави у биоскопу а он ће, вљада, пристати.

Боси — Градиште: Кисељево је најзгодније за пецање, јер је тамо тија вода.

Лели — Чачак: Врбак је најбоље место за рандеву а тога зља има доста крај Мораве.